

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci maloletých **B.**, narodenej **X.** a **M.**, narodeného **X.**, zastúpených kolíznym opatrovníkom **Ú.**, deti matky: **A.**, bývajúcej v **Š.**, a otca: **M.**, bývajúceho v **R.**, zastúpeného JUDr. **J.**, advokátom so sídlom v **M.**, **o výživné a úpravu styku otca s maloletými deťmi**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 19 P 11/2007, na dovolanie otca proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. januára 2009 sp. zn. 8 CoP 238/2008, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce rozsudkom z 21. apríla 2008 č.k. 19 P 11/2007-123 zmenil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 9. októbra 2001 č.k. 13 C 270/2001-17 v časti výživného tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletú **B.** mesačne vo výške 702 Sk a maloletého **M.** mesačne vo výške 702 Sk počnúc 1. marcom 2008, a to do rúk matky vždy do 25. dňa mesiaca vopred. Nedoplatok dlžného výživného za marec 2008 na maloletú **B.** vo výške 702 Sk a maloletého **M.** vo výške 702 Sk povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100 Sk splatných spolu s bežným výživným. Upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený s nimi sa stretávať každú párnú stredu v mesiaci po ukončení vyučovania do 18.30 hod. s tým, že deti prevezme po vyučovaní a o 18.30 hod. odovzdá matke. V prevyšujúcej časti návrh otca a návrh matky zamietol. Konanie v časti o určenie výživného na plnoleté deti **M.** a **K.** zastavil. Napokon rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Na odvolanie otca Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 21. januára 2009 sp. zn. 8 CoP 238/2008 napadnutý rozsudok potvrdil vo výroku o výživnom na maloletú B. a maloletého M., ďalej vo výroku o dlžnom výživnom a vo výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi. Rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o zamietnutí návrhu matky aj otca v prevyšujúcej časti.

Rozsudok odvolacieho súdu napadol otec dovolaním z 2. marca 2009, ktoré doplnil súdom ustanovený zástupca dovolateľa podaním z 12. marca 2009.

Kolízny opatrovník maloletých označil dovolanie za neopodstatnené.

Matka vo vyjadrení k dovolaniu žiadala dovolanie zamietnuť.

Dovolateľ podaním zo 17. apríla 2009 vzal dovolanie späť „pre neprípustnosť podľa § 238 ods. 4 O.s.p.“.

Podľa § 243b ods. 5 O.s.p. platí, že ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) so zreteľom na jednoznačný, právne účinný dispozitívny úkon dovolateľa, ktorým vzal dovolanie späť, konanie o dovolaní zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p. Otec z procesného hľadiska zaviniť, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy tohto konania. Dovolací súd nepriznal ostatným účastníkom dovolacieho konania náhradu trov, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. mája 2009

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Klaudia Vrauková